

Hemelvaart 2017

Het verhaal van Hemelvaart is geen eindpunt in het leven van Jezus. Het is eigenlijk geen verhaal over Jezus, maar een verhaal over de leerlingen. Zij moeten verder. Zij moeten in de geest van Jezus gaan leven en werken en dan kan het koninkrijk, het rijk van God hersteld worden.

Er is een mooi, klein lied, dat we net zongen:

Kom ga mee, geef ieder een hand. Samen bouwen aan een nieuw land.

Het rijk van God ligt diep in ons hart. Vandaag begint een nieuwe start.

Volgens mij is dat de boodschap van hemelvaart. Maar dat gaat misschien wat te snel en te kort door de bocht. Daarom ga ik eerst even terug naar de 1^e lezing, die de beginverzen van het boek 'Handelingen der Apostelen' bevat. Die beginverzen verhalen over de tijd direct na Jezus' dood en zijn verschijningen aan de leerlingen. Daaruit kunnen we opmaken hoeveel verschillende verwachtingen ten aanzien van Jezus leefden ook nog na zijn dood. Een van die verwachtingen horen we in de vraag: 'Heer, gaat Gij in deze tijd voor Israel het koninkrijk weer herstellen?'. Blijkbaar waren er nog steeds ook heel politiek gekleurde verwachtingen bij de leerlingen van Jezus, net zoals we eerder ook al bij Judas zagen. Mensen die hoopten dat met Jezus wellicht het nieuwe rijk van koning David hersteld zal worden. En na Jezus' dood zijn deze verwachtingen blijkbaar nog niet echt verdwenen, want we horen enkele leerlingen vragen: Heer, gaat u in deze tijd voor Israël het koninkrijk herstellen? En hun wijst Jezus terecht: het komt jullie niet toe dag en uur te kennen die de Vader heeft vastgesteld.

Daarnaast horen we ook een andere reactie, een andere blikrichting van leerlingen: namelijk die van de hemel. Dat zijn de leerlingen die naar de hemel blijven staren, die zich niet los kunnen maken, die Jezus vast willen houden. Zij worden door 2 mannen in witte gewaden terecht gewezen: wat staan jullie naar de hemel te kijken? Immers, ze moeten terug naar de aarde, naar de stad. Twee benen op de grond.

Twee blikrichtingen herkennen we in deze lezing, die ook ons voor de vraag stellen wat ónze blikrichting is: betekent geloven in Jezus voor ons vooral een hemelse aangelegenheid of is Jezus voor ons de aanvoerder om tot een nieuw koninkrijk te komen?

Ik denk dat voor Lucas het antwoord in het midden ligt:

Het rijk van God, waarover Jezus voortdurend spreekt, is in zijn eigen woorden 'niet van deze wereld', maar moet wel onder ons mensen gestalte krijgen. Het rijk van God, waarvoor Jezus zich voortdurend inzet, moet een wereld omgekeerd zijn, als het ware een 'hemel op aarde', en tegelijkertijd een wereld waarin wij leven in verbondenheid met God. Zo wil Lucas ons laten zien dat wij - vanuit verbondenheid met God - aan een wereld kunnen bouwen die een goede woonplaats is voor alle mensen. Zoals in dat lied: samen bouwen aan een nieuw land, het rijk van God ligt diep in je hart.

Vandaag begint een nieuwe start.

En gedurende de hele geschiedenis zien we dat mensen dat geprobeerd hebben. We hebben in het pad in onze tuin 6 van die grote voorbeelden benoemd: M.L. King en Rosa Parks; Nelson Mandela en Etty Hillesum; Mgr. Savelberg en Florence Nightengale. En we kunnen er nog vele aan toe voegen, en aanvullen met mensen uit onze tijd en ook uit onze eigen omgeving.

Het zijn mensen die zich niet groter voordoen dan ze zijn,
die anderen niet kleiner maken dan ze zijn
die meningsverschillen uitpraten en niet versterken...
Het zijn mensen die blijven geloven in het goede van de mens
die elkaar voor lief nemen, zoals ze zijn, hoe moeilijk dat soms ook is....
Mensen die 'hoe gaat het?' zeggen en ook luisteren naar het antwoord,
die verdriet en pijn niet wegwuiven, maar troostend nabij zijn.
Zo komt Jezus weer in ons midden: in ónze handen en voeten, in ónze ogen en oren, in
óns hart en hoofd.

Daarom zou ik iedereen willen uitnodigen: kom ga mee, geef ieder een hand. Samen
bouwen aan een nieuw land. Het rijk van God ligt diep in ons hart. Vandaag begint een
nieuwe start.
Amen.